

Nazwa stacji i jej adres

**Stacja Terenowa Instytutu Biologii Uniwersytetu w Białymstoku
Gugny 11
19-104 Trzcianne**

informacja na stronie internetowej:
<http://biol-chem.uwb.edu.pl/IP/POL/BIOLOGIA/gugny/gugny.htm>

Instytucja

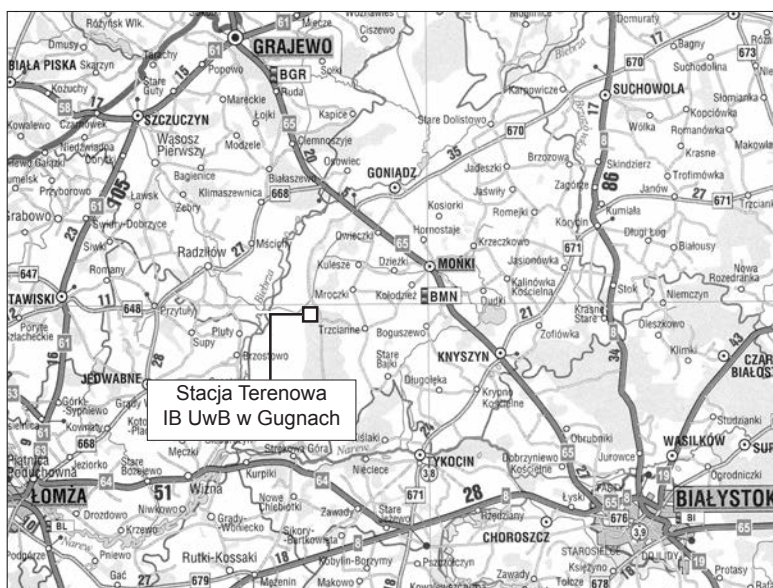
Uniwersytet w Białymstoku
Instytut Biologii
ul. Świerkowa 20 B
15-950 Białystok
tel. (85) 745 73 02
fax: (85) 745 73 01

kontakt: dr hab. Jan R.E. Taylor, prof. UwB
tel. (85) 745 73 21
email: taylor@uwb.edu.pl
mgr Bogusław Lewończuk
tel. (85) 745 73 86
email: bodekl@uwb.edu.pl

Dojazd

– PKP lub PKS do Moniek, lub PKS-em znacznie bliżej – do Trzciannego; dalej (7 km) pieszo lub własnym środkiem transportu do Stacji w Gugnach.

Mapa

Położenie stacji i charakterystyka obszaru

Stacja położona jest we wsi Gugny (gmina Trzcianne), na wschodnim skraju dolnego basenu rzeki Biebrzy. Basen ten rozciąga się południkowo od Goniądza na północy do ujścia Biebrzy do Narwi na południu i jest efektem akumulacji glaciofluwialnej w czasie topnienia ostatniego terenu lądolodu. Od zachodu dolny basen Biebrzy otaczają stoki Wysoczyzny Kolneńskiej, a od wschodu Wysoczyzny Białostockiej. Na wysokości Gugien dolina Biebrzy ma około 13 km szerokości. Miąższość torfów w basenie dolnym jest mniejsza niż w basenie środkowym i wynosi 1,5 do 2 m.

Stacja znajduje się na terenie Biebrzańskiego Parku Narodowego, który chroni największe w Polsce obszary bagienne. Nieopodal Stacji, w kierunku zachodnim, rozpościerają się rozległe torfowiska niskie Bagna Podlaskiego, sąsiadującego od południa z Bagnem Ławki. Dużą część Parku zajmują naturalne zbiorowiska roślinne: turzycowiska, mechowiska i szuwały oraz leśne – olsy, brzeziny i bory bagienne. Wstąpi granicach Parku stwierdzono ponad 900 gatunków roślin naczyniowych, w tym wiele gatunków borealnych. „Specjalnością” Biebrzy są jednak łosie, wielkie stada migrujących ptaków, a na przełomie kwietnia i maja – tokujące na przelotach bataliony. Łosie i żurawie często można zobaczyć pod samymi oknami Stacji.

Informacje ogólne

Stacja Terenowa Instytutu Biologii UwB została otwarta 25 kwietnia 2008 roku. W roku 2009, uchwałą Senatu Uniwersytetu w Białymstoku, została powołana jako wyodrębniona jednostka w strukturze Instytutu Biologii Wydziału Biologiczno-Chemicznego.

Stacja jest dużym drewnianym budynkiem pozwalającym na wielodniowy pobyt pracownikom naukowym studentom w liczbie do 20 (maksimum 30) osób. Jest to obiekt o konstrukcji słupowo-ryglowej, niepodpiwniczony, jednokondygnacyjny, z poddaszem użytkowym, o całkowitej powierzchni 452 m². Posesja, na której znajduje się budynek Stacji ma powierzchnię 0.85 ha.

Stacja umożliwia prowadzenie regularnych prac naukowych i zajęć dydaktycznych w dolinie Biebrzy, zapewniając badaczom i studentom bazę laboratoryjną i noclegową. Dzięki Stacji możliwe są szeroko zakrojone badania naukowe unikalnej flory i fauny Biebrzańskiego Parku Narodowego, naukowe opracowanie metod ochrony bezcennych wartości przyrodniczych, a także szersze propagowanie w kraju i za granicą walorów Podlasia. Odbywa się tu szereg studenckich zajęć terenowych, ćwiczeń, zajęć specjalizacyjnych, także dla studentów uniwersytetów zagranicznych. Stacja jest także miejscem wielu spotkań, warsztatów, kameralnych zjazdów i konferencji naukowych. Funkcjonuje przez cały rok.

Najbliższa i jedyna miejscowość w pobliżu Stacji to Trzcianne (liczne sklepy, siedziba gminy), w odległości 7 km.

Zdjęcie

Budynek Stacji Terenowej Instytutu Biologii UwB w Gugnach

Pracownicy stacji

dr hab. Jan R.E. Taylor, prof. UwB – Kierownik Stacji
mgr Bogusław Lewończuk - Z-ca Kierownika d/s Administracyjnych

Budynek stacji – część noclegowa

- pokój 1-osobowy (przystosowany do potrzeb osoby niepełnosprawnej), 2 pokoje 2-osobowe, na poddaszu 2 pokoje 13-osobowe. Maksymalna liczba osób – 31, optymalna – 20;
- niewielka kuchnia z pełnym wyposażeniem (kuchenka elektryczna, lodówka, naczynia, garnki, sztućce);
- sala jadalna (wykorzystywana też jako seminaryjna);
- pokój 1-osobowy i 2-osobowe z oddzielnymi łazienkami z prysznicem, ponadto dwie łazienki wspólne, męska i damska, każda z dwoma prysznicami. Ciepła woda, pralka.

Poza przygotowaniem własnych posiłków w Stacji, istnieje także możliwość stołowania się w oddalonym o 3 km zajeździe Dobarz przy tzw. Carskiej Drodze, gdzie można też zamówić dowieszenie posiłków dla większych grup.

Budynek stacji – część naukowo-dydaktyczna

- sala wykładowa (wykorzystywana też jako jadalna; około 30 miejsc): tablica, rzutnik multimedialny, ekran, możliwość zaciemnienia;
- 2 pomieszczenia laboratoryjne z podstawowym wyposażeniem: wagi, suszarki, binokulary, mikroskop, lodówka, zamrażarka. Miejsce i możliwość zainstalowania przywiezionego sprzętu do konkretnych badań. Bieżąca woda w jednym z laboratoriów;
- satelitarne łącze internetowe;
- niewielka podręczna biblioteczka;
- stacja posiada własny agregat prądowórczy, który uruchamia się automatycznie w wypadku chwilowych przerw w dostawie prądu.

Bezpośrednie otoczenie budynku

Ogrodzona posesja z pięcioma miejscami postojowymi dla samochodów. Na tyłach stacji znajduje się zadaszone miejsce na ognisko.

Instalacje terenowe

Stałe powierzchnie badawcze.

Sprzęt terenowy na wyposażeniu stacji

10 rowerów. Przechowywany jest sprzęt terenowy poszczególnych grup badawczych.

Kursy akademickie prowadzone na stacji

Zajęcia terenowe w ramach przedmiotów:

- ekologia ogólna;
- botanika;
- zoologia bezkręgowców;
- gleboznawstwo;
- meteorologia i klimatologia.

Informacje dodatkowe

Stacja może być wykorzystana do prowadzenia badań naukowych z wielu dziedzin nauk biologicznych i nauk o Ziemi. Jest także bardzo dobrym miejscem do organizacji terenowo-laboratoryjnych praktyk studenckich, warsztatów tematycznych i niewielkich konferencji lub sympozjów.

Wybrane publikacje

Informacje o okolicach Stacji, Kotlinie Biebrzańskiej i Biebrzańskim Parku Narodowym:

Banaszuk H. (red.), 2004, *Kotlina Biebrzańska i Biebrzański Park Narodowy. Aktualny stan, walory, zagrożenia i potrzeby czynnej ochrony środowiska*, Wydawnictwo Ekonomia i Środowisko, 527.

Dyrcz A., Werpachowski C. (red.), 2005, *Przyroda Biebrzańskiego Parku Narodowego. Monografia, Biebrzański Park Narodowy*, Osowiec–Twierdza, 440.

Sieńko A., Grygoruk A. (red.), 2003, *Biebrzański Park Narodowy*, Biebrzański Park Narodowy, Osowiec–Twierdza, 232.